

Publicerad 2013-11-01 22:44 av Börje Larsson

Zenit

spegeln kastar sin skugga på solen
stråkarna slocknar när stenen flyttas

tomrummet fylls med blinda aktiviteter
det sköna i framtidens rakade huvud

vinden som torkar bort allt vatten
det förflutnas svärd med dubbel egg

läktarplatsen kallar för att undvika döden
som öppnar sin sko genom flyende steg

stilla står ett bud som börjar bygga
en trappa som möter sig själv som sken

återigen slocknar då mörkrets hjärta
som pulsen i ett rytande lejons tand

rädslan blir ramen som då befriar
de bilder som glaset ser igenom

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Börje Larsson med Poeter.se id #36937 innehar upphovsrätten